

מ"ת 10494/02 - אמיר חגי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 10494-02 מדינת ישראל נ' חגי (עוצר)

לפני כבוד השופט הגר אדרי

ה牒בוקש: אמיר חגי (עוצר)

ע"י ב"כ עו"ד דבש

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ליאור קלין

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטת מעצר המ牒בוקש מיום 20/8/17.

הצדדים טענו לבקשתו ותיק החקירה הוגש לעיון.

ב"כ המ牒בוקש טענה, כי ההחלטה מיום 17/8/20 בדבר מעצר המ牒בוקש עד לתום ההליכים כנגדו הינה לאור העובדה כי שרות המבחן המליך שלא לשחררו לחלופה מאחר ולא הוצע פיקוח אנושי ממשמעות. עוד טענה כי חלפו 3 חודשים מההחלטה האחידונה, אשר במהלךם חלה הידדרות במצבו הבריאותי של המ牒בוקש ולכן יש להידרש לבקשתו.

ב"כ המ牒בוקש ביקשה לשחרר את המ牒בוקש לחלופה מעוצר "יעודית בראשות מנהל המסגרת, מר דוד אגיב, הפנטה להחלטות מתקיים פליליים לפיהם ביום"ש התרשם כי המDOBר בחלופה נאותה וכי ביום"ש מתבוקש לקבוע כי החלופה ראוייה רק על סמך הפרוטוקולים שהוצעו היה ומנהל המסגרת התיציב לדין אולם, שלא יכול היה לחכות עזב טרם הגיע דיון בעניינו של המ牒בוקש. ב"כ המ牒בוקש טוענת כי מדובר בחלופה ראוייה לאור העובדה כי מדובר במיסגרת מפוקחת באמצעות מצלמות ושווה בה מדריך 24 שעות ביממה.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשתו והפנתה למסקירת השילוי מעוקרו שהוגש בעניינו של המ牒בוקש ולמסקנותיו, טענה כי אם בכלל שרות המבחן היה אמור לבדוק את החלופה המוצעת ולביים"ש אין אפילו את האפשרות להתרשם מהחולופה. עוד טענה כי לא ניתן למתן אמון במשיב, ואין לשקל חלופה כלל לאור מסוכנותו לציבור ובכך שאינו עומד בגבולות שמעמידים לו והפנתה לעובדה כי מדובר במDOBר אשר נהג בזמן פסילה זו הפעם החמישית ואף ריצה מסוימים בפועל

עמוד 1

בעבר יש חשש שיפר תנאים בשנית.

הנאשם ביקש לשאת דברו, תיאר מצוקה ובקש להשתחרר ממעצר בשל מצב בריאותי ירוד.

המדובר בבקשת אשר נעצר במסגרת בקשה לעיון חוזר בהחלטת כב' השופט ויטלסון מיום 27/2/17 שבמסגרתה, שוחרר למעצר בית מלא לאחר שהוגש נגדו כתב אישום של נהיגה בזמן פסילה.

בעודו בתנאי מעצר בית קודם, הפר את התנאים והאמון שבמ"ש נתן בו ונתקפס נהוג תוך כדי ביצוע לכואורה של עבירת מהירות מופרצת ונהיגה בזמן פסילה.

רישון הנהיגה של המבקש פקע מזה 14 שנים. לבקשת רישיון נהיגה משנת 2001 ובערו התעבורתי כולל 22 הרשעות קודמות הכוללות עבירות חמורות וחזרות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בהיותו בלתי מורשה, פקיעת רישיון נהיגה ועוד. מהרישום הפלילי עולה כי קיימת הרשעה בעבירה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה ונהיגה תוך סיכון חי אדם בנVICI תחבורת.

זה לא המקרה להפגין התחשבות נוספת במשיב ולהיפך, זה המקרה בו יש להרתיע.

אר וביום 27/2/17, ביום"ש נתן בבקשת אמון, ושחרר אותו למעצר בית מלא כאשר המבקש מפר אותו בצורה בוטה תוך כדי שהוא לכואורה, בזמן פסילה לאלית כשהמפרקת לצידו.

אני קובעת כי לא השתנו הנسبות והזמן שהחלף מרגע מעצרו לא מספיק בכך ליתן בו אמון מחדש.

מננה לתסaurus אשר הוגש בעניין המבקש ביום 6/8/17 שם נקבעו: "...העריכתו כiom, כי קיים סיכון להישנות עבירות בכלל והפרות מעצר בית בפרט". עוד נקבע בתסaurus, כי עברו הפלילי והתעבורתי מצביע על התנהלות פורצת גבולות וחוורות.

בתסaurus מיום 20/8/20 עולה כי נעשו מספר ניסיונות לבחון חלופות שניתנו אולם ללא הצלחה.

בבש"פ 9573/09, סليمאן נ' מדינת ישראל, אמר כבוד הש' ג'ובראן:

"**כידוע, על מנת שיורה בית המשפט על שחרורו של הנאשם לחולפת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שננקבעו...מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפניינו הנאשם שאינו אימת הדין שורה עליון, וככזה, קשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו..אכן בדיון טען העורר כי בפסקה נקבע שלרוב אין מורים על מעצרו עד תום ההליכים של הנאשם שלו מיוחס אך דבר ביצוען של עבירות תעבורת, אך בנסיבות יוצאות דופן, כאשר התנהגותו של הנאשם מלמדת כי אין ניתן בו אמון וכי הוא יסקן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים".**

המסוכנות הנשקפת מה המבקש עצמו ומהמעשים המזוהים לו היא גבואה ביותר. המבקש הוכח בעצמו שאינו אפשר לחת בו אמון. התנהלות המבקש בתחום התעבורה מעידה על מסוכנות גבואה ועל חשש סביר כי יכול וימצא לנכון להפר תנאים שיחולו עליו לאור ניסיון העבר.

התנאי הבסיסי לשחרורו של עצור לחילופת מעצר, הוא יכולתו של בית המשפט ליתן בו אמון, שיעמוד בתנאי שחררו. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עינתי בתיק החקירה, אין סבורה כי המשיב ראוי לאמון בית המשפט ולשחרור לחילופת מעצר.

משמעותי כי לא ניתן ליתן בבקשת אמון, אין להידרש לחילופת שהוצאה, הגם שבימ"ש כלל לא התרשם ממנה.

בבש"פ 2173 אל גני נ' מדינת ישראל, נאמר:

"למעלה מן הדרוש י"אמր, כי מדובר בהליך מעצר ומצות החוק קיימת, כי לא יעצר אדם עד תום ההליכים נגדו, אלא במידה שלא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך אחרת, שפיגועתה בחירות הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים). אך יש להוסיף את ההשערה, אשר נזכרה לא אחת, ולפיה מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה הוא החיריג ולא הכלל (וראו, למשל: בש"פ 2227/08 גריافت נ' מדינת ישראל לא פורסם, 14.3.2008). יחד עם זאת, בית משפט זה חזר והדגיש פעמים רבות, כי נאשם הנוגג בזמן (לא פורסם, 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל לא פורסם, 26.5.2005), פסקה 8 להחלטתה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה). מכאן, שכלכל, בנסיבות כלשהי ראוי כי החלטה על שחרור לחילופת תישא תוך ניסיון להבטיח את הרוחקתו של הנאשם מן הכביש ומכל הרכיב (ראו והשוו: 9342/09 משהראוי נ' מדינת ישראל לא פורסם, 25.11.2009)".

המשיב נהג תוך כדי הפרת תנאים בתיק אחר בגין עבירות דומות וכאשר הוא מודיע לכך שהוא מצוי בפסילה על פי צו בית משפט.

בע"פ 5056 מדינת ישראל נ' אסיאס מורנו, נאמר:

"לנוח הקטל הקבד בכבישי הארץ קיימת חשיבות עליונה כי יושטו עונשים חמורים ומרתייעים כנגד עבריינים אשר אינם בוחלים מלעשות שימוש בכלי רכב בכבישי הארץ בזמן שפיטולים הם מלאחיזק או לקבל רישיון נהיגה. נהיגה בזמן פסילה טומנת בחובה סכנה לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. מעבר לכך, נהיגה בזמן פסילה משקפת התוצאות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט..."

בעניינו זה יש למשיב חומרה יתרה עת חזר ונוהג בכלי רכב בזמן פסילה בעת שנדון בעבר לעונש מאסר אותו ריצה בעבודות שירות ובעת שהיא תלוי נגדו מאסר על תנאי של 8 חודשים בין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת רישיון. יש בכך כדי להסיק כי מדובר באדם המזולזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט ובחוותו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומם של בני הציבור.

לפיכך, לנוכח החומרה העולה מעברינותו החודרת ונשנית של המשיב ועל אף נסיבותו האישיות, היה זה אר
עמוד 3

נכון להפעיל את המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגדו ולהוסיף ולהשיט עליו עונש מאסר בפועל. לא היה במשכו של המאסר המותנה כדי להצדיק הימנעות מהפעלו".

כמו גם בעניינו, יש לבקשת חומרה יתרה עת נוהג בזמן פסילה פעם אחר פעם ועוד מגדייל לעשות ולבצע עבירות תוך כדי הפרת תנאים שבמ"ש הטיל עליו.

לענין עבירות הנהיגה בזמן פסילה, נאמר על ידי כבוד הש' רובינשטיין, בرع"פ 11/222, הראל נ' מדינת ישראל:

"נהיגה בזמן פסילה אינה סטיית לחוי לחוק בלבד, אלא סיכון לכליelman, לנוהגים ולהולכי الرجل מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזק הגה בידו וינהג ברכבת, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש".

בתי המשפט מיחסים חומרה יתרה לעבירות בהן מואשם המשיב, בדגש על עבריותות חוזרת.

לאור עברו התעבורתי המכובד של המבוקש והנימוקים שפורטו לעיל, אני קובעת כי לא אוכל ליתן בבקשת האמון הנדרש לצורך שחרורו לחלופת מעצר ודוחה את הבקשה לעיון חוזר. אני קובעת כי המבוקש יישאר במעצר עד לתום **ההליכים המשפטיים נגדו**.

לענין הביעות הרפואיות מהן סובל המבוקש אני סמכה וב吐חה כי שב"ס ערוץ לטיפול בהן ויש לו את אנשי המקצוע המתאימים לכך, דבר שלא ניתן לקבוע באשר לחלופה המוצעת.

לאור החלטתי זו, מורה על ביטול הדיון הקבוע ביום 17/11/22. המבוקש לא יבוא לבימ"ש.

לאור העובדה כי נחשfte לתיק המעוצר מספר פעמים, נחשfte לחומרה החקירה, לتفسירים ונדרשתי ליתן החלטות גופא, מורה על העברת התקיק העיקרי לסגנית הנשיא, כב' השופטת פראג - לבוא לידיוב מחדש.

מורה על ביטול מועד הדיון הקבוע בפניו בתיק העיקרי.

המצוירות תעביר העתק החלטה זו לצדים ולשב"ס.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ח, 21 נובמבר 2017, בהעדך
הצדדים.